

Dohoda

mezi

Českou republikou a Libanonskou republikou

o podpoře a vzájemné ochraně investic

Česká republika a Libanonská republika, dále jen „smluvní strany“,

vedeny přáním podporovat hospodářskou spolupráci k vzájemnému prospěchu obou států,

hodlajíce vytvořit a udržovat příznivé podmínky pro investice investorů jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany,

vědomy si, že podpora a smluvní ochrana těchto investic vhodně podněcuje soukromou podnikatelskou iniciativu a zvyšuje rozkvět obou států,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Definice

Pro účely této dohody:

1. Pojem „investor“ ve vztahu k oběma smluvním stranám znamená:

- a) fyzické osoby, které jsou podle zákonů smluvní strany považovány za její státní občany;
- b) právnické osoby, společnosti včetně holdingových nebo offshore společností, sdružení, obchodních společností a jiných organizací, které jsou založeny nebo jinak řádně zřízeny v souladu se zákony smluvní strany a mají své sídlo na území této smluvní strany.

2. Pojem „investice“ označuje každou majetkovou hodnotu investovanou v souladu s obchodními a hospodářskými aktivitami investorem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany v souladu s právním řádem druhé smluvní strany a zahrnuje zejména, nikoli však výlučně:

- a) movitý a nemovitý majetek a jakákoli věcná práva, jako jsou hypotéky, zástavy a záruky;
- b) majetkové podíly ve společnostech a jakékoli jiné formy účasti na společnostech;
- c) práva z oblasti duševního vlastnictví, jako jsou autorská práva, patenty, průmyslové návrhy a vzory, práva z ochranných obchodních známek a známek služeb, obchodní jména, technické postupy, know-how a goodwill a další podobná práva uznávaná právním řádem smluvní strany;
- d) obchodní licence vyplývající ze zákona včetně koncesí k průzkumu, těžbě, kultivaci nebo využití přírodních zdrojů, jakož i všechna další práva podle zákona, ze smluvního ujednání nebo podle rozhodnutí úřadu na základě zákona;
- e) peněžní pohledávky nebo nároky na jakékoli plnění podle smluvního ujednání mající hospodářskou hodnotu související s investicí.

Jakákoli změna formy, ve které jsou hodnoty investovány, nemá vliv na jejich postavení jako investice.

3. Pojem „výnosy“ znamená částky plynoucí z investice a zahrnuje zejména, ne však výlučně, zisky, dividendy, úroky, přírůstky kapitálu, licenční poplatky, poplatky za řídicí a technickou pomoc nebo jiné poplatky bez ohledu na formu, ve které je výnos vyplacen.
4. Pojem „území“ znamená:
 - a) v případě České republiky území, nad kterým Česká republika vykonává v souladu s domácím a mezinárodním právem svá svrchovaná práva a soudní pravomoc;
 - b) v případě Libanonské republiky území, včetně pobřežního moře a hospodářské výlučné zóny, jakož i kontinentálního šelfu, který rozšiřuje vnější hranice pobřežních vod, nad kterým Libanon vykonává, v souladu s domácím a mezinárodním právem, svrchovanost, svrchovaná práva a soudní pravomoc.

Článek 2

Podpora a ochrana investic

1. Každá smluvní strana bude na svém území podporovat investice investorů druhé smluvní strany a bude takové investice připouštět v souladu se svým právním řádem.
2. Jestliže smluvní strana připustí investici na svém území, udělí jí v souladu se svým právním řádem povolení nezbytná ve spojení s takovou investicí, včetně oprávnění zaměstnávat vrcholné řídicí a technické pracovníky podle svého výběru bez ohledu na jejich státní příslušnost.
3. Každá smluvní strana bude na svém území chránit investice uskutečněné v souladu s jejím právním řádem investory druhé smluvní strany a nebude zasahovat nepřiměřenými nebo diskriminačními opatřeními do řízení, udržování, užívání, využití, rozšíření, prodeje nebo likvidace takových investic. Zejména každá smluvní strana nebo její příslušné orgány vydají nezbytná povolení uvedená v odstavci 2 tohoto článku.

Článek 3

Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod

1. Každá smluvní strana poskytne na svém území investicím a výnosům investorů druhé smluvní strany zacházení, které je řádné a spravedlivé a není méně příznivé, než jaké poskytuje investicím a výnosům svých vlastních investorů nebo investicím a výnosům investorů jakéhokoli třetího státu, je-li výhodnější.
2. Každá smluvní strana poskytne na svém území investorům druhé smluvní strany, pokud jde o udržování, užívání, využití nebo nakládání a o způsob řízení jejich investice, zacházení, které je řádné a spravedlivé a ne méně příznivé, než jaké poskytuje investorům jakéhokoli třetího státu, je-li výhodnější.
3. Zacházení podle doložky nejvyšších výhod nelze vykládat tak, že zavazuje smluvní stranu poskytnout investorům a investicím druhé smluvní strany výhody vyplývající z jakékoli existující nebo budoucí celní nebo hospodářské unie, zóny volného obchodu nebo regionální hospodářské organizace, jejichž členem smluvní strana je nebo může být, nebo v případě Libanonu zacházení poskytované investorům, kteří jsou občany arabských zemí. Takové zacházení se nevztahuje na jakékoli výhody, které jedna smluvní strana poskytuje investorům třetího státu podle dohody o zamezení dvojímu zdanění nebo jiných dohod na základě vzájemnosti týkajících se daňových otázek.

Článek 4

Náhrada za škody

1. Jestliže investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany utrpí škody následkem války, ozbrojeného konfliktu, výjimečného stavu, nepokojů, povstání, vzpoury nebo jiných podobných událostí na území druhé smluvní strany, poskytne jim tato smluvní strana, pokud jde o náhradu, odškodnění, vyrovnání nebo jiné vypořádání, zacházení ne méně příznivé, než jaké poskytne tato smluvní strana svým vlastním investorům nebo investorům třetího státu.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku, investorům jedné smluvní strany, kteří při událostech uvedených v předcházejícím odstavci utrpěli škody na území druhé smluvní strany spočívající:

a) v zabavení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany nebo

b) ve zničení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany, které nebylo způsobeno bojovými akcemi nebo nebylo vyvoláno nezbytností situace,

bude poskytnuta restituce nebo spravedlivá a přiměřená náhrada za škody utrpěné během zabírání nebo v důsledku zničení majetku.

Článek 5

Vyvlastnění

1. Investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany nebudou znárodněny, vyvlastněny nebo podrobeny opatřením majícím podobný účinek jako znárodnění nebo vyvlastnění (dále jen „vyvlastnění“) na území druhé smluvní strany s výjimkou veřejného zájmu. Vyvlastnění bude provedeno zákonným způsobem, na nediskriminačním základě a bude provázáno opatřeními k zaplacení okamžité, přiměřené a účinné náhrady. Taková náhrada se bude rovnat hodnotě vyvlastněné investice a bude zahrnovat obvyklý bankovní úrok od data změny vlastnického práva.
2. Dotčený investor má právo požádat o neodkladné přezkoumání svého případu a o ohodnocení své investice soudním nebo jiným nezávislým orgánem smluvní strany v souladu s principy obsaženými v tomto článku.

Článek 6

Volný převod

1. Každá smluvní strana, na jejímž území investoři druhé smluvní strany uskutečnili investice, poskytne těmto investorům volný převod plateb spojených s investicemi ve volně směnitelné měně, zejména, nikoli však výlučně:

- a) výnosů z investic podle článku 1, odst. 3 této dohody;
 - b) částek na splacení půjček nebo jiných převzatých smluvních investičních závazků;
 - c) výtěžků z celkového nebo částečného prodeje, převodu nebo likvidace investice;
 - d) příjmů a dalších náhrad státních příslušníků druhé smluvní strany, kterým je dovoleno pracovat v souvislosti s investicí na území druhé smluvní strany;
 - e) kapitálu a dodatečných částek k udržení nebo zvětšení investice;
 - f) náhrad podle článků 4 a 5 této dohody.
2. Hostitelská smluvní strana, na jejímž území je investice uskutečněna, umožní investorům druhé smluvní strany nákup nezbytné cizí měny k provedení převodů podle tohoto článku nediskriminačním způsobem, v převládajícím běžném kursu platném k datu převodu.
3. Obě smluvní strany by měly zaručit vyřízení formalit vyžadovaných pro nákup cizí měny a pro její účinný převod do ciziny bez zbytečného prodlení ve lhůtě nejvýše dva měsíce. Smluvní strany kromě toho by měly souhlasit s tím, že poskytnou převodům uvedeným v tomto článku zacházení ne méně příznivé, než které je poskytováno převodům plynoucím z investic investorů jakéhokoli třetího státu.

Článek 7

Podstata postoupení práv

1. Jestliže jedna smluvní strana nebo jí zmocněná agentura provede platbu jednomu ze svých investorů z důvodu jakékoli záruky proti neobchodním rizikům, kterou poskytla ve vztahu k investici na území druhé smluvní strany, uzná druhá smluvní strana, bez ohledu na práva první smluvní strany podle článku 9 této dohody, postoupení podle zákona nebo podle právního ujednání jakéhokoli nároku nebo právního titulu investora smluvní straně anebo jí zmocněné agentuře. Druhá smluvní strana rovněž uzná postoupení jakéhokoli nároku nebo práva první smluvní straně, jež je tato smluvní strana oprávněna uplatňovat ve stejném rozsahu, jako její právní předchůdce.

Článek 8

Řešení sporů mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany

1. Za účelem řešení sporů z investic mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany se budou konat konzultace mezi zúčastněnými stranami, aby bylo možno případ vyřešit, pokud možno, přátelsky.
2. Jestliže tyto konzultace nepovedou k urovnání sporu v době šesti měsíců od data písemné žádosti o jeho vyřešení, je investor oprávněn předložit spor podle své volby buď:
 - a) příslušnému soudu smluvní strany, na jejímž území je investice uskutečněna; nebo
 - b) Mezinárodnímu středisku pro řešení sporů z investic (ICSID) stanovenému Úmluvou o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států, otevřené k podpisu ve Washingtonu D. C. 18. března 1965, v případě, že obě smluvní strany jsou členy této úmluvy; nebo
 - c) rozhodčímu soudu zřízenému ad hoc, ustavenému podle rozhodčích pravidel Komise Organizace spojených národů pro mezinárodní právo obchodní (UNCITRAL), pokud není dohodnuto jinak stranami ve sporu.
3. Rozhodčí soud rozhodne spor v souladu s ustanoveními této dohody a použitelnými předpisy a zásadami mezinárodního práva. Rozhodčí nález bude konečný a závazný pro obě strany ve sporu. Každá smluvní strana splní bez odkladu jakýkoli rozhodčí nález a takový rozhodčí nález bude právně vynutitelný podle domácího zákonodárství.
4. Smluvní strana, která je stranou ve sporu, nikdy v průběhu investičního sporu neuplatní při své obhajobě svoji imunitu nebo skutečnost, že investor obdržel náhradu podle smlouvy o pojištění, jiné než smlouvy o záruce, jak je uvedeno v článku 7, která kryje celou škodu nebo ztrátu nebo její část.

Článek 9

Řešení sporů mezi smluvními stranami

1. Spory mezi smluvními stranami týkající se výkladu nebo použití této dohody, budou řešeny konzultacemi a jednáními.
2. Jestliže smluvní strany nemohou dosáhnout dohody ve lhůtě šesti měsíců od začátku jednání, bude na žádost jedné ze smluvních stran spor předložen tříčlennému rozhodčímu soudu. Každá smluvní strana určí jednoho rozhodce a tito dva rozhodci pak jmenují předsedu, který je občanem třetího státu.
3. Pokud jedna ze smluvních stran neurčí svého rozhodce ani neprovede nezbytné jmenování ve lhůtě dvou měsíců od přijetí žádosti druhé smluvní strany o rozhodčí řízení, jmenuje rozhodce na žádost druhé smluvní strany předseda Mezinárodního soudního dvora.
4. Jestliže se oba rozhodci nedohodnou o volbě předsedy do dvou měsíců ode dne jejich jmenování, jmenuje předsedu na žádost některé smluvní strany předseda Mezinárodního soudního dvora.
5. Pokud v případech uvedených v odstavcích 3 a 4 tohoto článku předseda Mezinárodního soudního dvora nemůže vykonat tento úkon, nebo je-li předseda občanem některé smluvní strany, jmenování provede místopředseda. Jestliže místopředseda nemůže vykonat tento úkon, nebo je-li také místopředseda občanem některé smluvní strany, bude o provedení nezbytného jmenování požádán služebně nejstarší člen Mezinárodního soudního dvora, který není občanem žádné smluvní strany.
6. Rozhodčí soud přijímá své rozhodnutí většinou hlasů.
7. Rozhodčí soud vydá své rozhodnutí na základě respektování práva, ustanovení této dohody a obecně uznávaných zásad mezinárodního práva.
8. Rozhodčí soud určí svá vlastní jednací pravidla s výhradou opatření učiněných smluvními stranami ve sporu.

9. Každá smluvní strana ponese náklady rozhodce, kterého jmenovala, a své účasti v rozhodčím řízení. Náklady předsedy a ostatní výdaje budou hrazeny smluvními stranami rovným dílem. Rozhodčí soud může učinit odlišnou úpravu týkající se úhrady nákladů.

10. Rozhodnutí rozhodčího soudu jsou konečná a závazná pro obě smluvní strany.

Článek 10

Ostatní závazky

1. Jestliže právní řád některé smluvní strany nebo závazky podle mezinárodního práva, které existují v současné době, nebo budou založeny v budoucnu mezi těmito stranami mimo tuto dohodu, obsahují ustanovení všeobecná nebo zvláštní, opravňující investice investorů druhé smluvní strany k zacházení příznivějšímu, než je stanoveno touto dohodou, taková příznivější ustanovení budou mít přednost před touto dohodou.
2. Každá smluvní strana dodrží jakékoli další závazky, které převzala na svém území ve vztahu k investicím investorů druhé smluvní strany.

Článek 11

Použitelnost Dohody

Tato dohoda se použije také na investice na území smluvní strany uskutečněné v souladu s jejím právním řádem investory druhé smluvní strany před vstupem této dohody v platnost. Dohoda se však nepoužije na spory, které vznikly před vstupem Dohody v platnost.

Článek 12

Vztahy mezi vládami

Tato dohoda zůstane v platnosti bez ohledu na to, zda mezi smluvními stranami existují diplomatické nebo konzulární vztahy.

Článek 13

Závěrečná ustanovení

1. Tato dohoda vstoupí v platnost 30 dnů po datu druhého oznámení o splnění právních požadavků pro vstup této dohody v platnost. Tato dohoda zůstane v platnosti po dobu deseti let a její platnost bude pokračovat bez omezení, pokud ji jedna ze smluvních stran písemně nevypoví dvanáct měsíců před ukončením její platnosti.
2. V případě oficiálního oznámení o ukončení platnosti této dohody, zůstanou ustanovení článků 1 až 12 účinná po další období deseti let pro investice uskutečněné před oficiálním oznámením o ukončení platnosti Dohody.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Dáno v *Bejrútu* dne *19. říj¹⁶* 1997 ve dvojím vyhotovení v jazyce českém, arabském a anglickém, každý text je stejně autentický. V případě rozdílnosti ve výkladu je rozhodující text anglický.

Za Českou republiku

Martin Říma

Za Libanonskou republiku

Fuad Siniora

MEMORANDUM

Libanon spojuje zvláštní svazky s arabskými zeměmi, které jsou nebo se stanou členy Arabské ligy. Libanonská vláda proto občanům těchto zemí poskytla zvláštní výsady. Tyto výsady jsou buď vzájemné nebo jednostranné.

Jednou z těchto výsad je možnost získat vlastnické právo k nemovitostem včetně pozemků v Libanonu až do rozlohy 5 000 m² bez předchozího souhlasu Rady ministrů. Tato výsada se datuje od roku 1969, kdy byla zakotvena v zákoně č. 11614 z 4. ledna 1969. Z toho důvodu musí Libanon poskytovat tuto výhodu občanům arabských zemí.

Je třeba poznamenat, že občané jiných než arabských zemí, ať už fyzické nebo právnické osoby, mohou získat vlastnické právo k nemovitostem v Libanonu za předpokladu, že získají předchozí souhlas Rady ministrů.

